

Katinka Slump is nauw betrokken bij diverse organisaties die zich inzetten voor het recht op onderwijs. Als onderwijsjurist richt zij zich nu met name op innovatieve onderwijstrajecten, die de toegankelijkheid en kwaliteit van het onderwijs bevorderen. Zij is moeder van vijf volwassen kinderen en getrouwd met een kinderarts.

‘OUDERS MOETEN ZICH BLIJVEN VERBINDEN’

Na het vertrek van Arga Paternotte, is nu ook Marijse Pel weg bij Balans. Arga was als hoofdredacteur jarenlang het hart en de ziel van de oudervereniging. Marijse was ruim tien jaar de stuwende kracht achter het Steunpunt Dyslexie, later stond zij aan de basis van het Steunpunt Passend Onderwijs. Twee vrouwen die vanuit hun deskundigheid vele ouders hebben verbonden en Balans hebben gemaakt tot de unieke vereniging van ouders nu. Uniek omdat het gaat om een vereniging van ouders van kwetsbare kinderen, voor wie kansen niet vanzelfsprekend zijn. Maar ook een vereniging van kwetsbare ouders, omdat zorgen over hun kinderen ouders kwetsbaar maken.

Daaraan moest ik denken, enige weken geleden, toen ik na een televisie-uitzending van *De Monitor* verzeild raakte in de heftige discussie die op dit moment ook tussen ouders wordt gevoerd, over medicatie bij ADHD. Ik schrok van de stevige reacties na het programma en was diep geraakt door de wijze waarop ouders oordeelden over elkaars opvattingen. Wat ouders zou moeten binden – het belang van onze kinderen – leek hen eerder te verdelen.

Ouders kunnen elkaar maken en breken. Er zijn ouders die de krachten bundelen. Zij vinden elkaar doordat zij de zorgen en angsten over hun kind herkennen in de ogen van andere ouders. Het wederzijds begrip dat deze ouders bij elkaar ervaren, kan de

basis zijn voor een vergaande loyaliteit en een intensieve en hechte samenwerking. Die ouders ontwikkelen een immense ouderkracht die bergen kan verzetten.

Maar zorgen en angsten kunnen ook verdeeldheid zaaien. Als belangen van kinderen in de knel komen, kunnen ouders ook tegenover elkaar komen te staan. Wanneer dan de empathie ontbreekt en de tolerantie voor elkaars opvattingen ver te zoeken is, vormt de onderlinge strijd tussen ouders hun grootste vijand.

‘ONDERLINGE STRIJD VORMT ONZE GROOTSTE VIJAND’

Oudervereniging Balans brengt ouders bij elkaar. Arga en Marijse hebben hen van informatie voorzien en toegerust zodat zij de belangen van hun kinderen kunnen behartigen. Zij hebben ouders een stem gegeven, contacten gelegd en bruggen gebouwd. Zij hebben ouders verenigd. Met hun inbreng timmert Balans verder aan de weg. Want ook nu zullen ouders zich moeten blijven verbinden in het belang van onze kinderen. Verscheidenheid is daarbij nodig omdat kinderen nu eenmaal verschillen. Laten we daarom blijven bouwen aan een oudervereniging met verbondenheid en verscheidenheid *in balans*.